

HR a magyar sportsikerekért, Olimpia London

Az Olimpia négy évenként általános közérdeklődésre tarthat számot. Biztosak lehetünk abban, hogy ezúttal is így lesz, a Londoni Olimpiai Játékokat július 27 és augusztus 12 között rendezik. Az erre való felkészülés már négy éve folyik. Ennek jegyében tartottuk meg a „Jövőre Olimpia. Hogyan tervez a kapitány?” címmel, kerekasztal beszélgetésünket a Personal Hungary 2011 Emberierőforrás-menedzsment Szakkiállításon, október 27-én.

Meg kell emlékezni azokról a sportszakértőkről is, akik ezúttal nem lehettek ott sportági kerekasztalunknál. Törzsvendégeink közül Sterbenz Tamás (kosárlabda) a szülőszoba előtt harmadik gyermeke születésére várakozott. Mocsai Lajos (kézilabda) a Veszprém-Szeged - a TV miatt - előrehozott rangadóra készítette fel csapatát, Storcz Botond (kajak-kenu), Szekeres Pál (vívás), Gubicza Antal (karate, sí) szintén halaszthatatlan más irányú elfoglaltság miatt hiányzott. De nézzük a megjelenteket!

A beszélgetés résztvevői

Vaskuti István, kajak-kenu, olimpiai bajnok:

Hat éve a Nemzetközi Kajak-Kenu Szövetség alelnöke. Magas tisztségét, megválasztását korábbi kiemelkedő munkájával érte el. A Nemzetközi Szövetség technikai bizottságának a vezetője volt, többek közt a Pekingi Olimpia előkészítésében vett részt. 56 éves, 1980-ban, Szöulban olimpiai bajnokságot nyert. A magyar kajak-kenu válogatott edzői tisztségét is betöltötte, de volt edző az

utánpótláskorúaknál is. Egyéni vállalkozása is van, mesteredző, fair play díjas, családapa és két hete nagypapa.

Szántó Imre, ökölvívás, mesteredző:

Néhány évvel idősebb, 68 éves. Nem volt ugyan olimpiai bajnok, de a Bp. Honvédban bokszolt körülbelül 10 évet. 1974 óta főállású edző, inkább ezen a szakterületen ért el világraszóló sikereket. Ma is aktív tréner, 10 éve nyugdíj mellett, s állása van az Ökölvívó Szövetségnél is, ahol 1988 óta dolgozik. A gyerekek nevelése, a tehetségek felkutatása közel áll hozzá, ebben voltak sikerei, de elmondása szerint komoly buktatói is. Kiegyensúlyozott családi életet él. Feleségével, gyermekével és két unokájával lakik egy családi házban.

Dr. Kovács László, ökölvívás, szövetségi kapitány:

A következő szakértőnk 57 éves, két gyermek (közgazdász illetve villamosmérnök) édesapja. A Magyar Ökölvívó Szövetség szövetségi kapitánya. Feladatai közé tartozik az olimpiai válogatottnak a felkészítése, a felkészülési terv elkészítése. Természetesen a felkészülésben tevőlegesen is részt vesz, a korcsoportokban folyó szakmai munkákat irányítja. Figyelemmel kíséri az utánpótlás helyzetét és azokat az ökölvívókat, akik közül többen a világ élvonalába is felzárkózhatnak. Bízik abban, hogy Londont olimpiai éremmel zárjuk.

Harcza Zoltán, ökölvívó, olimpikon:

Egyik legfiatalabb olimpikonunk november 20-án tölti be 19. életévét. Öcsi bácsi (Szántó Imre) utolsó két órájáról (német, angol) hozta el, az iskolapadból...

11 éve sportol. Először a Vasasban kezdett, ott tanulta meg az alapokat. Több ökölvívó teremben is megfordult, végül Öcsi bácsi mellett kötött ki. Azóta már kétszeres Európa bajnoki ezüstérmes, (2008-2009) világbajnoki bronzérmes (2010). Ezzel a bronzéremmel kvalifikálta magát az első Ifjúsági Olimpiára, Szingapúrba. Ott is sikeresen harmadik helyezett lett, végezetül 2011-ben sikeresen kvalifikálta magát a Londoni Olimpiára. Ehhez egy világbajnoki kilencedik helyezésre volt szükség.

Büszkén mondhatjuk el, hogy Magyarország – különösen, ha méretét és lakóinak számát is figyelembe vesszük - olimpiai nagyhatalom. Az összesített éremtáblázaton az első tíz nemzet között van 160 arany-, 144 ezüst- és 164 bronzéremmel. Az elmúlt évtizedekben szinte megszoktuk a 10 aranyat. Aztán az utolsó évtizedben kissé megváltoztak a trendek:

2000. Sydney: 8 arany, 6 ezüst, 3 bronz,

2004. Athén: 8 arany, 6 ezüst, 3 bronz,

2008. Peking: 3 arany, 6 ezüst, 2 bronz,

Mi lesz Londonban? Stagnálás, vagy előrelépés? Hogy sikerült a felkészülés? Ezeket a kérdéseket szeretnénk, ha nem is megválaszolni, de megközelíteni. Sajátos módon a sport egyes aspektusai, (a felkészítés, a teljesítménykényszer, stb.) teljesen azonosak, ha tetszik rokonok a HR szakma legfontosabb szakterületeivel, funkcióival. A jelenlévő sportvezetők, edzők, egyben HR szakértők is, sőt maga a sportoló is, aki ennek az összetett tevékenységnek alanya, s egyben tevélegesen közreműködője.

Az első kérdés a tehetségmenedzsment.

Az a kérdés, hogy hogyan tudjuk felkészíteni az olimpiikonjainkat, hogy tudjuk elérni a csúcsmódot? Ehhez feltehetőleg egy teljesen egyedi képzésre van szükség.

Szántó Imre (Öcsi bácsi):

Nem könnyű a válasz. Nálunk hagyomány, hogy csak az olimpiai bajnoki sikereket értékeltük megfelelőképpen. Az olimpiákon való jó szereplést majdnem, hogy megkövetelik az edzőktől, csak akkor lehetnek elismertek, ha legalább egy olimpiai bajnokot neveltek. Hogyan kezdődhet az olimpiai bajnoknak a nevelése? Hát először fel kell fedezni a tehetséget. Miből áll egy tehetség? Nem elég a jó mozgáskészség, hanem szükségesek olyan hozzáadott értékek is, mint a szorgalom, a lemondás, a tűrőképesség, stb.. A folyamatos képzés során derülhet ki, hogy alkalmas-e a sportoló a sportág versenyszerű üzésére. Csak ez után lehet a későbbiekben menedzselni a sportolót és úgy vezetni az edzéseit, hogy a későbbiekben komoly eredményeket érhessen el sportágában. Tehát az első pont az, hogy fel kell ismerni a tehetséget, és azt hogy tűri-e a munkát és a monotóniát. Ha ezeket sikerül felismernie a jó szemű edzőnek, akkor már csak megfelelően kell formálni és motiválni a sportolót.

Megvalósítható célokat kell kitűzni, lépcsőzetesen, mindig magasabb célok felé haladva. El kell érni a sportoló aktív együttműködését, hogy ne veszítse el a motivációját. El kell hitetni, hogy ezekért a célokért érdemes a továbbiakban is tréningre járni, bizonyos dolgokról lemondani. A különböző életkoroknak megfelelő tudásszinten és intenzitással kell a sportolót fejleszteni és akkor, ha még egy kis szerencse is hozzájárul, beteljesülhet az edzőnek is és a sportolónak is az a célkitűzése, az a vágya, álma, hogy esetleg még a legszebb eredményt az olimpiai bajnoki címet is meg tudják szerezni.

Az ökölvívásban 1972 után volt egy nagy szünet. 1996-ban nyert a Kovács Pisti olimpiai bajnoki címet és most várjuk azt, hogy megint fölfedezzünk egy tehetséget (vagy már meg is van?), akivel a 2012-es olimpián ismét sikeresek leszünk.

Dr. Kovács László:

A választ én a műhelymunka oldaláról közelíteném meg. Nekünk alapvető feladatunk - itt lehet talán párhuzamot vonni a HR menedzser, a szövetségi kapitány és az edző között -, hogy megtaláljuk a sikeres teljesítmény eléréséhez szükséges tényezőket a képességek rendszeréből. Mi ma a nemzetközi erőviszonyokat is figyelembe véve három olyan csomópontot emelünk ki a saját munkánkra, vonatkozólag amit követnünk kell.

Az első, a legfontosabb, hogy milyen fizikai állóképességgel rendelkezik a versenyző. Ez alatt értem az erőt, állóképességeket, gyorsaságokat, gyorsaság képességek halmazát.

A másik a felkészültség, azaz a megfelelő technikai, taktikai képzés. Mindannyian tudjuk, hogy vannak kedvtelésből sportolók, vannak középszinten boksizó versenyzők, vannak világ szinten, vagy olimpiai szinten boksizó versenyzők. Nem mindegy, hogy milyen szinten sajátítják el a technikai, taktikai, szakmai anyagot, s hogy ezt milyen képességgel tudják végrehajtani. A versenysebességnél, ami egy nagyon magas mozgási sebesség, a technika elemek megvalósítása nagyon sok gyakorolást igényel.

A harmadik, ami talán a legfontosabb, a motiváltsági tényező. Egy fiatal versenyzőnél még a motiváció nem okoz gondot, de minél idősebb a versenyző, minél magasabb szinten van, annál nehezebb. Egy válogatott versenyző ma mondhatja azt, hogy nem szeretnék kikapni, mondjuk, egy döntő előtt, de egy fiatal versenyző azt mondja, hogy én mindenáron nyerni szeretnék.

Körülbelül ez az a három tényező, ami meghatározza a mi munkánkat. A keret kiválasztásánál ugyanezeket a logikákat követjük. Meg kell keresni azokat a fiatal versenyzőket, akik tehetségesek. Mi is megtaláljuk a megfelelő képességek szintjét, a megfelelő motiváltságot. A célok meghatározása után edzésterveket kell készíteni a teljes olimpiai ciklusra, ezen belül pedig éves tervet, havi tervet, mikrociklusokra és akár a napi edzésziklusra lebontva.

Hát, ha már tehetségekről van szó, akkor Harcsa Zoltán, ökölvívó olimpikonunk bizonyára egy tehetség. Mondja el, hogy ő, mint tehetség milyen menedzselést kapott eddig. Menedzselték-e őt?

Harcsa Zoltán:

Csak jókat tudok mondani, ugyanis én 100%-ban érzékelem azt, hogy próbálnak menedzselni, próbálnak óvni és féltetni minden rossztól és próbálnak odajuttatni olyan helyekre, ahol fejlődni, tudok. Ezt istenigazából most kezdtem el érezni, mert külön személyre szabott edzéstervet kaptam a szövetségi kapitánytól is meg Öcsi bácsitól is. Úgyhogy tényleg megpróbálok maximálisan élni a lehetőségeimmel, hogy így, külön és kiemelten

kezelnek a többiektől. Megpróbálom odatenni magam, hogy mindent úgy teljesítsek, ahogy ők elvárják tőlem.

Most az utóbbi években legkiemelkedőbb, sikersportágunké a szó. A kajak-kenu mindig szállítja ötösével, tízesével a világbajnoki aranyakat. A legutóbbi olimpián is ők tettek ki magukért. Vaskuti Istvánnak most itt az a dolga, azon túl, hogy bevezessen minket a szakma rejtelmeibe, hogy egy kicsit bíztasson is. Mit várhatunk Londontól?

Vaskuti István:

A bemutatkozásnál elfelejtettem megemlíteni, hogy 12-14 éve a Magyar Kajak-Kenu Szövetség szakmai alelnöke vagyok és a Magyar Kajak-Kenu Szövetség szakmai bizottságát körülbelül 20-25 éve vezetem. Szakmai kérdésekben eléggé naprakész vagyok.

Úgy érzem beszélgetésünket pont a végénél kezdjük, az olimpiai felkészítésnél. Ahhoz, hogy ezt megértsük az általánostól kellene elindulni a speciális felé.

A sportágak nagyon különbözőek, specifikus jellemzőik vannak. Egy ökölvívónak egyedül, szemtől szemben küzdelemben kell helytállnia, tehát a felkészítés során egész másra kell felkészíteni. Más a helyzete egy úszónak, aki viszonylag elszigetelt a versenyzés folyamán, korlátozottak az információi, hogy hol áll, az egész mezőnyt nem tudja átlátni, legfeljebb azt, láthatja, hogy elől van, vagy a mezőnyben. Más egy csapatjáték, egy labdarúgás, vagy egy kézilabda, de még ezen belül is meghatározó az, hogy egy óriási stadionban játsszák vagy egy csarnokban. A kajak-kenu ilyen szempontból szintén egyedi. Ez azt jelenti, hogy egyszerre lehet egyéni sportág, amikor valaki egy egyéni számban indul és lehet csapat sportág például egy négyes esetében. Egy csapaton belül már megoszlanak a feladatok ugyanakkor az egyéni teljesítmények is számítanak.

Az olimpiai felkészülésnél vagy az olimpiai szereplésnél figyelembe kell venni azt, hogy mi a cél? Nagyon nagyon fontos egy helyes célmeghatározás. Hiszen ha nem megfelelően van fölbecsülve a cél, az elérhető cél, akkor nem lehet jól beállítani a felkészülést sem.

A másik, amit figyelembe kell venni, a korábban elhangzott motiváció. Nagyon különböző motivációs helyzetek lehetnek a különböző versenyzőknél, mint az előbb elmondtam a kérdés az, hogy mi a pozíciója másrészt az, hogy például mi a sport/sportolói tehát versenyzői karrierjének éppen az állapotát. Egészen más abban az esetben, amikor egy versenyző egy első olimpiára készül, esetleg már többön részt vett, vagy - nem a legszebb kifejezés - kiöregedő versenyző. Egy normál életpályában valaki elkezd egy szakmát 22-24 évesen és befejezi 60 fölötti életkorban. A sportoló pályafutása sokkal rövidebb. A kajak-kenu jellemző, hogy 10-12 éves kor között kezdik. A felnőtt kort a mi sportágunkban 18-20 év között éri el és képessé válik arra, hogy akár még bajnok is lehessen. Körülbelül 25-30 év között

lehet a csúcson és a harmincas évei közelében már kifelé megy. Egészen eltérő tehát a helyzete a sportolóknak. A legjobb motiváció a siker. De nem minden esetben van ez így. Előfordulhat olyan is, hogy valakit a félelem motivál, de ez egy egészen más helyzet. Ezt a felkészítőknak kell figyelembe venni, hogy melyik helyzetben van a versenyző.

A kajak-kenu sport Magyarországon szerencsés helyzetben van. Olyan erős, hogy ahhoz, hogy egyáltalán valaki odakerüljön az olimpiára, egy potenciális másik olimpiai bajnokot kell előbb itthon legyőznie. Gondoljunk az Athéni, az Athént megelőző helyzetre, amikor az addig egyéniben sorozat győztes, háromszoros világbajnok Kovács Katalin az első válogatón kikapott úgy háromujjnyival a feltörekvő Janics Natasától. Nem ettek egymás tenyeréből. Janics Natasa egyéniben, aztán a Janics-Kovács duó olimpiai bajnok lett. Le kellett nyelni a keserű pirulát Katinak és működött a dolog. Az egyik nagy fölényrel nyert egyéniben és a másik versenyző el tudta fogadni a kompromisszumot, s így nagy riválisával egy csapatot alkotva szintén fölényes győzelmet tudtak aratni Athénben.

A második kérdés a felkészítés és a teljesítményértékelés.

Természetes módon mindenkit az foglalkoztat, hogy mi lesz a magyar élsporttal, hány arany lesz Londonban? Persze el is kell jutni odáig, nagyon fontos az előzetes felkészítés. Az olimpiai bajnokok nem a fán teremnek. Hogy zajlanak a folyamatos, napi, fáradtságos edzések, hogy történik az egyéni pályafutások felépítése, kiteljesítése?

Dr. Kovács László:

A felkészülés komoly feladat, egész embert, egész életet kíván. Sajnos csak ritkán találunk, nemcsak bajnokot, de még helyezettet is. Olyan kivételes képességű személyekről van szó, akik odaadják szinte a teljes életüket, még magánéletükben is a sikert helyezik előtérbe. A munka nagyon összetett, hiszen itt két emberről, két ember egy koncepció alapján történő együttműködéséről van szó. Az egyik a versenyző, a másik pedig az edző. A versenyzőről, miután és kiválasztottuk és bekerült a válogatott keretbe, pontosan tudjuk azt, hogy milyen képességekkel rendelkezik, melyek az erősségei és melyek a fejlesztendő a képességei, vagy éppen a hiányok, amiket föl kell zárkóztatni, pótolni kell. Természetesen a motiváció fenntartásához szükségesek a megfelelő célok, de a kimerítő, napi három edzés mellett fontos szerepet kap az edző a személyisége is. Nagyon fontos a tapasztalat és a szakértelem, az áttekintés és az elemzés képessége, az intelligencia szint és a beleérző képesség. Olyan konfliktus

helyzetek jöhetnek elő, amelyek más nyugalmi helyzetben, stressztől mentes állapotban, nem fordulnak elő.

Ha edzői szemmel nem tudjuk a stresszt megfelelően kezelni, nem érezzük bele a versenyzőink helyébe magunkat, akkor akár rossz pályára is tévedhetünk, eltérhetünk a felkészülés irányától. Természetesen van tehetséggondozásunk is. A felfedezett tehetségeket megfelelő módon kell kezelni. Nálunk a válogatottban, együtt készül fel tíz súlycsoportból az „A” keret. Az edzőknek, pontosan kell tudniuk, hogy, kik azok a versenyzők, akikkel szemben olyan „bánásmód” szükséges, amely a képzettségének/képességének megfelelően előrelendíti a munkában és a teljesítményben is őket.

Az ökölvívás erőteljes sportág, sokan azt mondják, hogy szinte önmaga szelektál. Hofi Gézától hallottuk, hogy mikor elment bunyózni azonnal beállították a ringbe kesztyűzni. Aki hamar lefeküdt, az nem alkalmas, aki állva maradt a szorítóban, az alkalmas volt ökölvívásra. Az olimpiakonoknál erről már nincs szó, viszont a világversenyeken az első négy között már olyan kevés a tudásszintbeli különbség, hogy szinte elenyésző. Bármelyik lehet olimpiai bajnok vagy csupán helyezett, hiszen a tudásuk, felkészültségük azonos szinten mozog. Itt az a kérdés, hogy a formaidőzítés hogyan alakul, az adott pillanatban a versenyző hogyan tudja hozni azt a teljesítményt, alkalmazni a tudásanyagot, amit az edzés során megszerzett.

Szántó Imre:

Hogyan nevelhetünk olimpiakonokat, olimpiai bajnokokat? Ez egy nehéz kérdés, de én olyan szerencsés helyzetben vagyok, hogy öt olimpián voltam már kinn, mint edző, készítettem fel a csapatot. Volt már olyan olimpiai bajnok bokszolóm, akinek az edzéseit vezettem, mint szakosztályi edző és mint szövetségi kapitány is. Ennek ellenére ez a kérdés engem mindig, arra ösztönöz, hogy próbáljak szerény maradni és határozottan jelentsem ki, hogy magam sem tudom még pontosan, hogy ez, hogy érhető el.

Egy-két dolgot azért elárulhatok arról, hogy ez hogyan sikerülhet. Szinte forradalmi tettként, majdnem 14 évig tartó szövetségi kapitányságom alatt eldöntöttem, hogy egy klubot is fölkészítek. Azokat a válogatott sportolókat, akik egy klubhoz tartoztak. Úgy gondoltam, ha folyamatosan edzem őket, olyan kapcsolat alakulhat ki közöttünk, ami még jobb eredményhez vezet. Így sikerült egy 17 éves bokszolót kvalifikáltatni az olimpiára, Bedák Pál személyében, aki közben megnyerte a korcsoportos világbajnokságát is a 17-18 évesek között. Nyert felnőtt Eb-t, eljutott az olimpiára, később még világbajnoki ezüstérmes is lett.

Rájöttem, hogy csapatépítés közben kell kiválasztani egy-egy személyt, akire különösen odafigyelek. A bokszt küzdősportág, itt nagyon komoly személyi kapcsolatok szükségesek a versenyzők és edzők között. Örök téma, hogy, ha a

szövetségi kapitány nem ugyanannak a klubnak az edzője, akkor csak ritkábban tud kapcsolatba kerülni a sportolókkal, amiből rengeteg konfliktus alakulhat ki. A jelenlegi helyzetben szintén jó gyakorlat alakult ki. Aládogozok a jóval fiatalabb szövetségi kapitánynak, azzal, hogy én minden válogatott edzésen is részt tudok venni. Kevés szakosztályi bokszolóm van, de mindegyikük a szakválogatottnak is erőssége. Így a válogatottal ugyanúgy együttműködök, mint annak idején mikor én vezettem a válogatottat.

Mindig csoportos foglalkozást tartok. Kiemelem azokat a személyeket, akikkel külön is foglalkozom. Élő példa Harcsa Zoli, rajta kívül Káté Gyula, aki a klubomnak és a válogatottnak is a csapatkapitánya, erőssége. Zolit most azért hoztam el, hogy szokja meg a nyilvánosság előtti szereplést, a siker felé kezdünk indulni, fontos, hogy, tudja megfelelően kezelni a sikert.

Az állandó ellenőrzések szerepe, a HR kontrollig, egyre inkább a tudományosság felé halad. Megjelentek az élettani kutatások és ellenőrzések, a számítógépes rendszerek. Azért az 1992-es olimpián, ez volt az első, amire én készítettem a csapatot és utána három bronzérmesünk volt, nem szabad elkeletkeznünk Papp Laci bácsi segítségéről. Ő kimondottan az ellenőrző szerepet töltött be és óriási tekintélyét mindnyájan éreztük.

Érezhető, hogy az ökölvívásban, a szövetségi kapitány és a mesteredző azért tud együttműködni, mert nagyon jó emberi, baráti kapcsolatban vannak. Lássuk Harcsa Zoltán olimpikonunk véleményét, hogyan viseli el ezt az állandó ellenőrzést kontrolligot?

Harcsa Zoltán:

Én nagyon jól viselem a velem való törődést. Otthon is sokat foglalkoznak velem, próbálnak ellenőrizni, a jó irányba befolyásolni, hogy végül is eredményesen végezzem a feladataimat. Szóval én szinte már megszoktam, hogy ha lemegyek edzésre, és ha lent vagyunk Tatán a válogatottal, akkor külön is foglalkoznak Ha Laci bácsi jön oda, tudom, hogy valamit nem jól csináltam, de előtte azért még Öcsi bácsi is elmondja, hogy ne így tartsd a kezed, emeld fel a kezedet, kicsit gyorsabban, kicsit pontosabban. Szóval én ehhez már teljes mértékben hozzá vagyok szokva.

Vaskuti István:

A kajak-kenu sportágban sem ismeretlen a tudásmenedzsment, a tehetséggondozás vagy éppen a HR kontrollig. Minden sportágak nagyon nagy tapasztalatot, tudást hordoz magában. Kik azok, akik azt a tudást átörökítik? Hát elsősorban az edzők, de maguk a sportolók is. A tudás felhasználásához a kijövő eredmény érdekében szisztematikus rendszer kell. A tehetség azt jelenti, hogy valakiben olyan képességek

lehetősége összpontosul, amiből akár komolyabb eredmény is kijöhet. Más kérdés, hogy ez mikor és hogyan realizálódik. A tehetséggondozás eszköze a képzési rendszer, ami képes ezt az egész folyamatot kezelni.

A kajak-kenu esetében, Magyarországon egy piramis rendszer épült ki. Nyilvántartási rendszerünkben szerepelnek, akik versenyzési engedélyt váltanak ki. Gyakorlatilag valaki pénzért vesz egy licenszet, hogy versenyezhesen a Kajak-Kenu Szövetség rendszerében. Pontosan nyilvántartható, hogy melyik korcsoportban, milyen sport szakágban. Pontosan tudjuk az egyesületi és a létszámadatokat. A felnőtt versenyzők gyakorlatilag a válogatottakra korlátozódik. Ez egy körülbelül 100 fős létszám. Az éves bemenő létszám, a gyerek korcsoport, 1000-1500 főből áll, s ezt az ország egész területéről kell összegyűjteni. Ebből fogy el folyamatosan az a létszám, amely végül eljut a 100-hoz. Ez a 100 sportoló az, akik nem csak tehetségeseknek bizonyultak, hanem sikeresnek is.

Azok a gyerekek, akik majd a top 100-ba bekerülnek és akár olimpiai bajnokok is lesznek vagy lehetnek, ugyanabban a közegben készülnek, mint a többiek

Azt szoktuk mondani ,hogy nagyon komoly és fontos feladatot végez el egy sportág - akár a kajak-kenu, akár a többi - a folyamatos életre való neveléssel. Közülük csak néhányan vannak, akik olyan különleges adottságokkal rendelkeznek, hogy valóban fizikailag és mentálisan alkalmasak a csúcsteljesítményekre való felkészülésre és aztán a végrehajtására. A fő értéknek azt tartjuk, amit a sportolók a felkészülés folyamán elvégeznek. A gyerekek és a fiatalok nagyon sok élményt kapnak, ráadásul egészséges fizikumot és mentális képességet. Eredmény a nehézségek jobb színvonalú feldolgozása, a fejlett problémamegoldó készség, és a nagyobb munkabírás.

Végezetül a csapatépítő tréning és a coaching témaköreire maradt idő. Az ezzel kapcsolatos egy mondatos, rövid történetek következnek.

Dr. Kovács László:

Történetet nagyon nehéz mondani, hiszen nálunk egyéni sportágról van szó és a csapatépítés a személyiség fejlesztésnek az egyik színtere. Tehát nagyon fontos számunkra a csapat megszervezése. A felkészülésben mindig komoly gondot okoz egy csapat összeállítása, hiszen az egymás segítségéről is szó van. Felkészült partner, ellenfél nélkül nem lehet felkészülni,

A másik szempontra is figyelniünk kell. Nem mindegy, hogy a felkészülés milyen szakaszába teszünk partnereket egymás mellé. Például a mellettem ülő olimpiikon a felkészülés első időszakában egy nagy darab szupernehézsúlyú srácot kapott partnernek, aki kifejezetten a fizikai felkészülésben tudott segítséget adni. A verseny előtti időszakban pedig kifejezetten olyan partnereket próbáltunk szerezni, ahol a gyorsaságát és a technikai érettségét próbáltuk fejleszteni. Nehéz összeállítani egy csapatot és működtetni, de azért természetesen megpróbáljuk. A versenyzők

egymás közötti kapcsolat építése is meghatározhatja egy edzőtábor működését és eredményességét.

Szántó Imre (Öcsi bácsi):

A csapatépítés rendkívül fontos tehát az egyéni sportágakban is nagyon nagy szerepe van a különböző játékoknak; foci, kosárlabda vagy sorjátékok.

Vaskuti István:

Az egyéni teljesítményeket is rendkívüli módon motiválja a háttérben vagy a versenypálya körül lévő csapat. Nagyon fontos, hogy olyan hangulatot és körülményeket lehessen teremteni, ahol ezek az igazából elég individuális sportolók is összerázódhatnak, hogy a későbbiekben igazi csapatként viselkedhessenek.

Remélhetőleg ez a tartalmas beszélgetés is segít a Londoni Olimpiára való ráhangolódásban. Harcsa Zoltán olimpikonunknak innen is azt kívánjuk, hogy érezze a szeretetünket Londonban is, nagyon szorítunk neki.

Fejér Tamás

www.perbithr.hu